Р Е Ш Е Н И Е
№ 3410

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова
ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **5732** по описа за **2010** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „К.” (в неплатежоспособност) със седалище и адрес на управление гр. С., кв. Ботунец, БУЛСТАТ * срещу Решение от 16.06.2010 г. по НАХД № 7798/2009 г. на С районен съд, НО, 111-ти състав. С посоченото решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 485/03.04.2009 г., издадено от началника на М. А. С., с което са отнети в полза на държавата коксуващи въглища 797 110 (седемстотин деветдесет и седем хиляди и сто и десет) килограма нето тегло, с обща митническа стойност 336 484,04 лв. (триста тридесет и шест хиляди и четиристотин осемдесет и четири лева и 4 ст.) като предмет на митническо нарушение на основание чл. 234а, ал. 3, вр. чл. 233, ал. 4 от Закона за митниците (ЗМ), присъдено е „К.” (в неплатежоспособност) да заплати тяхната левова равностойност в размер на 336 484,04 лв. (триста тридесет и шест хиляди и четиристотин осемдесет и четири лева и 4 ст.) на основание чл. 234а, ал. 3, вр. чл. 233, ал. 4 от ЗМ и е наложена на „К.” (в неплатежоспособност) имуществена санкция в размер на 336 484,04 лв. (триста тридесет и шест хиляди и четиристотин осемдесет и четири лева и 4 ст.)

на основание чл. 234а, ал. 1 от ЗМ, представляваща 100 % от митническата стойност на стоките, предмет на нарушението.
В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е постановено при неправилно прилагане на материалния закон. В жалбата се обосновава, че актът за установяване на митническо нарушение е съставен след изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. На следващо място се твърди, че в акта за установяване на митническо нарушение и в наказателното постановление не е посочена датата на извършване на нарушението. Твърди се още, че не е изяснен въпросът кое е административнонаказателноотговорното лице – дали това е превозвачът или получателят на стоката. Иска се отмяна на решението на районния съд, като вместо него съдът да постанови друго решение, с което да отмени наказателното постановление.
В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа касационната жалба на изложените в нея основания.
Ответникът по касационната жалба, редовно призован, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставено в сила първоинстанционното решение.
Представителят на С градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.
Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.
Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.
Въз основа на събрания в първоинстанционното производство доказателствен материал, районният съд е приел за установено, че на 23.06.2008 г. в М. Б – МП Пристанище Център е задействана транзитна операция с ТЕАД 08BG*7470/23.06.2008 г. с получател „К.” . Предмет на митнически режим са коксуващи въглища 797 110 (седемстотин деветдесет и седем хиляди и сто и десет) килограма нето тегло. Титуляр на митническия режим по смисъла на чл. 98, ал.1 от ЗМ е НК БДЖ. В хода на последваща проверка, възложена със Заповед № ЗАМ-309/22.08.2008 г. на директора на Агенция „Митници”, е установено, че митническият режим „транзит” по цитирания ТЕАД не е приключен по установения ред. Събрани са доказателства, че „К.” е приело стоките (суровините) и ги е включило в месечните отчети на дружеството, което удостоверява, че тези стоки са разтоварени в комбината. След като стоките са разтоварени и вложени в производството, административнонаказващият орган (АНО) е приел, че отговорността за митническите формалности по приключването на ТЕАД е преминала от титуляра на режима - превозвача НК БДЖ върху получателя на стоките - „К.” . В тази връзка непредставянето на стоката в получаващото митническо учреждение МБ К. е квалифицирано като

неизпълнение на задълженията по чл. 102, ал. 2 от ЗМ и е прието, че с това си бездействие дружеството е осъществило състава на митническо нарушение по чл. 234а, ал. 1 от ЗМ, за което е съставен Акт за установяване на митническо нарушение (АУМН) № 484 от 28.10.2008 г. Въз основа на съставения акт е издадено и оспореното пред СРС наказателно постановление, с което по отношение на „К.” е постановено отнемане на стоката, предмет на митническия режим в полза на държавата, а предвид липсата й е присъдена нейната равностойност и е наложена имуществена санкция в размер на 336 484,04 лв. (триста тридесет и шест хиляди и четиристотин осемдесет и четири лева и 4 ст.), представляваща 100 % от митническата стойност на стоките.

От правна страна районният съд е приел, че АУМН е съставен и НП е издадено от компетентни органи. Приел е, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Съдът е обосновал неоснователност на доводите от жалбата, че не е спазен предвиденият в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН тримесечен срок от откриване на нарушителя, в който следва да се състави АУМН. Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. След граматическото тълкуване на цитираната разпоредба съдът е достигнал до извода, че законодателят алтернативно е предвидил два юридически факта от категорията на юридическите събития, при настъпването на които се преграждa възможността за образуване на административнонаказателно производство. Първата процесуална пречка за образуване на административнонаказателно производство е, когато в тримесечен срок от откриване на нарушителя не се състави АУАН, а втората е, когато е изтекла една година от извършване на административното нарушение, като в настоящия случай срокът е две години от извършване на административното нарушение, тъй като същото е митническо - арг. чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Независимо, че в АУМН и в обжалваното наказателно постановление не е посочена датата, на която е установено административното нарушение, съдът е приел, че е спазена разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като в хода на съдебното следствие са събрани доказателства, изясняващи времето на установяване на процесното нарушение. Видно от Заповед № ЗАМ-309/22.08.2008 г. на директора на Агенция „Митници” проверката, при която е установено нарушението, е следвало да бъде извършена в периода от 25.08.2008 г. до 25.10.2008 г. Така възможно най-ранната датата за установяване на нарушението е 25.08.2008 г., следователно тримесечният срок за съставяне на АУМН е изтекъл на 25.11.2008 г., докато АУМН № 484 е съставен на 28.10.2008 г. Съдът е обосновал, че първият ден след изтичане на срока за приключване на режима – 28.06.2008 г. не може да се счита като дата на установяване на нарушението, а това е датата на извършване на административното нарушение, тъй като „К.” е следвало да представи стоките - коксуващи въглища, поставени

под режим „транзит” с ТЕАД 08BG*7470 в получаващото митническо учреждение Митническо бюро К. до 27.06.2008 г.
На следващо място съдът е изложил мотиви, че при издаване на НП е спазен материалният закон. Съгласно разпоредбата на чл. 234а, ал. 1 от ЗМ административнонаказателна отговорност носи лице, което отклони стоки, на които са дадени митнически режим или митническо направление, като не изпълни установените в нормативните актове или определените от митническите органи условия. Чл. 102, ал. 2 от ЗМ вменява на получателя на стоката, поставена под режим транзит, задължение да я представи в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, взети от митническите органи за тяхното идентифициране. Нарушението е формално, на просто извършване - с отклоняване на стоката, поставена под митнически режим, същото е довършено. Въз основа на събрания доказателствен материал съдът е приел, че „К.” (в неплатежоспособност) е получател на коксуващи въглища /насипно/ поставени под режим транзит. Дружеството е получило процесните стоки от превозвача БДЖ заедно със съпътстващите ги документи, като ги е вложило в своето производство, без да изпълни нормативно установените в Раздел II, Глава шестнадесета от ЗМ изисквания за приключване на режима транзит, като представи коксуващи въглища и съответните митнически документи в получаващото митническо учреждение МБ К.. По изложените съображения според съда „К.” е осъществило от обективна страна състава на административното нарушение по чл. 102, ал. 2, вр. чл. 234а, ал. 1 от ЗМ. Поради това, че административнонаказателната отговорност е ангажирана на юридическо лице, то с оглед разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН, не следва да се изследва субективната страна на извършеното нарушение. На последно място съдът е обсъдил размера на наложената имуществена санкция и е приел, че размерът й е определен в съответствие с чл. 234а, ал. 1 от ЗМ, който предвижда, че на юридически лица се налага административно наказание имуществена санкция от 100 до 200 на сто от митническата стойност на стоките - предмет на нарушението. В случая е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 336 484,04 лв., представляваща 100% от митническата стойност на стоките, предмет на извършено нарушение по чл. 102, ал. 2, вр. чл. 234а, ал. 1 от ЗМ, поради което правилно и законосъобразно е бил определен размерът на административното наказание.
Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалноправните норми на ЗАНН и ЗМ.
На основание чл. 220 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН касационната инстанция възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка: на 23.06.2008

г. в М. Б – МП Пристанище Център е задействана транзитна операция с ТЕАД 08BG*7470/23.06.2008 г. с получател „К.” . Предмет на митнически режим са коксуващи въглища 797 110 (седемстотин деветдесет и седем хиляди и сто и десет) килограма нето тегло. Титуляр на митническия режим по смисъла на чл. 98, ал.1 от ЗМ е НК БДЖ. В хода на последваща проверка, възложена със Заповед № ЗАМ-309/22.08.2008 г. на директора на Агенция „Митници”, е установено, че митническият режим „транзит” по цитирания ТЕАД не е приключен по установения ред. Събрани са доказателства, че „К.” е приело стоките (суровините) и ги е включило в месечните отчети на дружеството, което удостоверява, че тези стоки са разтоварени в комбината. Деянието „непредставяне на стоката, оформена при режим „транзит” пред получаващото митническо учреждение МБ „К.” е квалифицирано като неизпълнение на изискванията на чл. 102, ал. 2 от ЗМ, респ. митническо нарушение по чл. 234а, ал. 1 от ЗМ — отклоняване на стоки, за които е оформен режим транзит. Съгласно чл. 234а, ал.1 от ЗМ наказва се лице, което отклони стоки, на които е даден митнически режим, като не изпълни установените в нормативните актове или определените от митническите органи условия. Съгласно чл. 98, ал. 1 от ЗМ режимът транзит завършва и задълженията на титуляря на режима са изпълнени, когато стоките, поставени под режима, и изискваните документи бъдат представени в получаващото митническо учреждение, съгласно разпоредбите за режима. Задълженията на титуляра на режима „транзит” (в случая НК „БЖД”) са посочени в чл. 102, ал. 1 от ЗМ: 1. да представи стоките в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, взети от митническите органи за тяхното идентифициране; 2. да спазва разпоредбите за режима транзит. Съгласно чл. 102, ал. 2 от ЗМ получателят на стоката („К.”) също е длъжен да ги представи в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, взети от митническите органи за тяхното идентифициране.
Или изискванията, за да бъде приключен режим „транзит”, не се ограничават само до представяне на стоките в определен срок от задействането на режима. Режимът транзит разрешава превоза от едно до друго място на митническата територия на Република Б на чуждестранни стоки, без да бъдат облагани с вносни митни сборове и без да подлежат на мерките на търговската политика. Ето защо, за да бъде приключен режимът, респ. събрани митните сборове, не само стоката, но и придружаващите я документи (чл. 98, ал. 1 от ЗМ) следва да бъдат представени в получаващото митническо учреждение. „Получаващо митническо учреждение” е митническото учреждение, където поставените под режим транзит стоки трябва да бъдат представени, за да завърши режимът. По изложените съображения касационната инстанция не възприема касационните оплаквания, че отклонението от режим „транзит” е непредставяне на стоките в определен срок, който срок следва да се приеме за дата на извършване на нарушението, респ. от който започва затече преклузивният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

По делото не е било спорно, че срокът за представяне на стоката пред МБ К. е бил до 27.06.2008 г. В същото време не е било спорно, че стоката изобщо не е представена пред МБ К., т. е. същата е вложена поетапно в производството. Ето защо митническият режим „транзит” изобщо не е бил приключен по смисъла на чл. 98, ал. 1 от ЗМ. В случая нарушението се изразява чрез бездействие - непредставяне на стоката и придружаващите я документи в непроменен в получаващото митническо учреждение. Доколкото тези действия изобщо не са били извършени от получателя на стоката, то режимът „транзит” не е приключен, респ. е осъществен съставът на нарушението по чл. 234а, ал. 1 от ЗМ - отклоняване на стоки от митнически режим „транзит” чрез неизпълнение на условията на режима по чл. 98, ал. 1 от ЗМ, респ. задълженията на получателя на стоката по чл. 102, ал. 2 от ЗМ.

Съгласно чл. 98, ал. 2 от ЗМ митническите органи приключват режима транзит, когато установят въз основа на сравнение на наличните в отправното митническо учреждение данни с наличните в получаващото митническо учреждение данни, че режимът транзит е завършил редовно. В случая при непредставяне на стоките в получаващото митническо учреждение, такова сравнение не е могло да бъде извършено. Ето защо са изцяло неоснователни възраженията в писмената защита на касатора, че нарушението и нарушителят са били известни на митническите органи още на 28.06.2008 г., т. е. след изтичане на срока за представяне на стоката пред получаващото митническо учреждение. Отправното митническо учреждение определя срок, в който стоките трябва да бъдат представени в получаващото митническо учреждение, като се отчитат определеният маршрут, разпоредбите, регламентиращи превозите, и другите приложими разпоредби, както и предоставената от отговорното лице информация (чл. 250, ал. 1 от ППЗМ). По аргумент от разпоредбата на чл. 250, ал. 3 от ЗМ е възможно срокът на представяне на стоката пред получаващото митническо учреждение да не бъде спазен, но въпреки това режимът да бъде редовно приключен, което опровергава правните доводи в касационната жалба, че срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН започва да тече от 28.06.2008 г.

Превозът на стоките, поставени под режим транзит, се извършва под покритието на формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация, които се предоставят на отговорното лице от отправното митническо учреждение (чл. 255 от ППЗМ). Стоките и формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация се представят в получаващото митническо учреждение. След представянето и след като стоките се поставят във временен склад или получат допустимо митническо направление, получаващото митническо учреждение регистрира формуляри № 4 и 5 на транзитната декларация и отбелязва в тях датата на пристигане и резултатите от извършената проверка. Тази заверка именно от получаващото митническо учреждение служи като доказателство за завършване на режима. Формуляр № 5 на транзитната декларация следва да се върне в отправното митническо учреждение в срок един месец, считано от датата на приемане на транзитната декларация (чл. 259, ал. 1 от ППЗМ). Неуведомяването на

отговорното лице по чл. 259, ал. 1 от ППЗМ не представлява процесуално нарушение при ангажиране на административно наказателната отговорност на „К.” ЕАД, защото са релевантни процесуалните правила по процесуалния закон - ЗАНН, а не тези по специалния материален закон - ЗМ и ППЗМ.
В случая отклонението от митнически режим „транзит” чрез неполучаване на „уведомление за пристигане” в отправното митническо учреждение е станало известно в хода на разпоредената последваща проверка със заповед № ЗАМ-309/22.08.2008 г. на директора на АМ — докладна записка вх.№ 6601-1297/23.09.2008 г. Ето защо касационната инстанция не приема правните доводи на касатора, че преклузивният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН започва да тече с изтичането на 5-дневния срок, в който стоката е следвало да бъде представена в получаващото митническо учреждение. Едва след изпълнение на горепосочената процедура (уведомяване от получаващото до отправното митническо учреждение при законосъобразно приключване на режима) митническите органи разполагат с информация за приключването на режима. А при незаконосъобразно развитие на режима (отклонение от режима) редът за установяване на отклонението е именно извършената последваща проверка, в рамките на която са установени нарушителят и нарушението. По изложените съображения следва да се приеме, че АУМН е съставен в тримесечния срок от откриване на нарушителя по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, което е станало в хода на извършения последващ контрол. Като е достигнал до същите правни изводи районният съдия е постановил правилно решение при съобразяване на приложимите материалноправни норми.
По аргумент от разпоредбата на чл. 259, ал. 3 от ППЗМ доказателство за завършване на режима „транзит” представлява заверен от митническите органи в получаващото митническо учреждение документ, съдържащ данни за идентификация на съответните стоки и удостоверяващ, че те са били представени в получаващото митническо учреждение. Самият получател на стоката „К.” не оспорва, че стоката не е представена пред МБ К.. Ето защо не може изобщо да се приеме, че митническият режим „транзит” е завършен по смисъла на чл. 98, ал. 1 от ЗМ, за да се приеме, че има конкретна дата на извършване на нарушение „отклонение от митнически режим”, още повече, че режимът може да се счита за редовно приключен и при непредставяне на стоката в срок или пред първоначално определеното получаващо митническо учреждение. В случая извършителят на нарушението - получателят на стоката „К.” не е изпълнил задълженията си по чл. 102, ал. 2 от ЗМ (да представи стоката и придружаващите я документи в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение в определения срок) и липсата на посочване на датата, в която режимът е могъл да бъде приключен (27.06.2008 г.) в АУМН и НП по никакъв начин не е накърнило правото на защита на лицето да разбере вмененото му нарушение, както и да организира защитата си срещу него.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.
Водим от горното Административен съд С.-град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.06.2010 г. по НАХД № 7798/2009 г. на С районен съд, НО, 111-ти състав.
Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: …… **ЧЛЕНОВЕ: 1. ……**

2.

……

Особено мнение на съдията-докладчик Ю Р по кнахд 5732/2010 г. по описа на Административен съд С.-град

Не споделям решението на мнозинството по следните съображения:
В процесния случай безспорно се установява от събраните по делото доказателства, че „К.” (в неплатежоспособност) е получател по ТЕАД 08BG*7470/23.06.2008 г., с който е оформен митнически режим „транзит” и че този митнически режим не е приключен съгласно нормативните изисквания чрез съответната заверка в получаващото митническо учреждение МБ К.. Съгласно чл. 98, ал. 1 от ЗМ, режимът “транзит” завършва и задълженията на титуляря на режима са изпълнени, когато стоките, поставени под режима, и изискваните документи бъдат представени в получаващото митническо учреждение, съгласно разпоредбите за режима. Съгласно чл. 98, ал. 2 от ЗМ, митническите органи приключват режима, когато установят въз основа на сравнение на наличните в отправното митническо учреждение данни с наличните в получаващото митническо учреждение данни, че режимът “транзит” е завършил редовно. Съгласно чл. 102, ал. 2 от ЗМ, независимо от задълженията на отговорното лице (титуляра на режима) превозвачът или получателят, който приема стоката и знае, че те са поставени под режим транзит, също е длъжен да ги представи в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, взети от митническите органи за тяхното идентифициране.
При издаването на наказателното постановление обаче е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като в акта за установяване на митническо нарушение и наказателното постановление не е посочена датата на извършване

на нарушението, с което не са спазени изискванията на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Датата на нарушението е елемент от фактическия му състав, който подлежи на установяване от обективна страна. Моментът на извършване на нарушението се включва в предмета на доказване по делото и е определящ по отношение възникване на отговорността на дееца.

Действително, както е посочил и районният съд, по делото е събран достатъчно доказателствен материал за установяване на датата на извършване на нарушението, по аргумент обаче от чл. 53, ал. 2 от ЗАНН нередовностите при издаването на наказателното постановление са неотстраними в хода на съдебното производство. Административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована от административнонаказващия орган с непълни, неточни или неясни констатации относно елементите от състава на административното нарушение. Това се отнася и до датата на извършване на нарушението. Датата на извършване на нарушението е от съществено значение както с оглед организиране защитата на административнонаказаното лице, така за осъществяване на съдебния контрол по отношение спазването на сроковете за образуване на административнонаказателното производство по чл. 34 от ЗАНН и тези на абсолютната давност като обстоятелство изключващо отговорността съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5, вр. чл. 81, ал. 3 от НК и чл. 11 от ЗАНН.

Предвид всичко изложено се налага изводът, че неспазването на императивните изисквания на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН има за последица ограничаване правото на защита на наказаното лице и препятства съдебния контрол за законосъобразност на наказателното постановление, поради което е самостоятелно основание за неговата отмяна.

СЪДИЯ: